

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (prvo vijeće)

26. travnja 2018.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Regionalni porez na velike trgovine – Sloboda poslovnog nastana – Zaštita okoliša i prostorno uređenje – Državna potpora – Selektivna mjera”

U predmetima C-236/16 i C-237/16,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koje je uputio Tribunal Supremo (Vrhovni sud, Španjolska), odlukama od 10. i 11. ožujka 2016., koje je Sud zaprimio 25. travnja 2016., u postupcima,

Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

protiv

Diputación General de Aragón,

SUD (prvo vijeće),

u sastavu: R. Silva de Lapuerta, predsjednica vijeća, C. G. Fernlund, J.-C. Bonichot (izvjestitelj), A. Arabadžiev i E. Regan, suci,

nezavisna odvjetnica: J. Kokott,

tajnik: L. Carrasco Marco, administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 6. srpnja 2017.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED), J. Pérez-Bustamante Köster i F. Löwhagen, *abogados*, i J. M. Villasante García, *procurador*,
- za Diputación General de Aragón, I. Susín Jiménez Ignacio, *letrado*, i J. A. Morales Hernández-San, *procurador*,
- za Europsku komisiju, N. Gossement, P. Němečková i G. Luengo, u svojstvu agenata,

saslušavši mišljenje nezavisne odvjetnice na raspravi održanoj 9. studenoga 2017.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: španjolski

Presudu

- 1 Zahtjevi za prethodnu odluku odnose se na tumačenje članka 49. i 54. UFEU-a i članka 107. stavka 1. UFEU-a.
- 2 Zahtjevi su upućeni u okviru sporova između Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED) i Diputación General de Aragón (aragonska regionalna vlada, Španjolska) u pogledu zakonitosti poreza koji su obvezne plaćati velike trgovine koje se nalaze u Autonomnoj zajednici Aragonu.

Španjolsko pravo

- 3 Ley de las Cortes de Aragón 13/2005, de medidas fiscales y administrativas en materia de tributos cedidos y tributos propios de la Comunidad Autónoma de Aragón (Zakon aragonskog parlamenta 13/2005 o poreznim i upravnim mjerama u području prenesenih i vlastitih poreza Autonomne zajednice Aragona) od 30. prosinca 2005. (BOA br. 154 od 31. prosinca 2005., u daljnjem tekstu: Zakon 13/2005) od 1. siječnja 2006. ustanovio je porez na štetu za okoliš koju uzrokuju velike prodajne površine (u daljnjem tekstu: IDMGAV).
- 4 Članak 28. Zakona 13/2005 pobliže određuje da se tim porezom oporezuje djelatnost trgovina jer ona uzrokuje mnogobrojna kretanja vozila i stoga negativan učinak na okoliš i područje Autonomne zajednice Aragona.
- 5 U članku 29. Zakona 13/2005 navedeno je da se smatra da trgovina raspolaže velikom prodajnom površinom ako joj je maloprodajna površina veća od 500 m².
- 6 Članak 32. Zakona 13/2005 pobliže određuje da su porezni obveznici IDMGAV-a „nositelji djelatnosti i trgovine koja uzrokuje štetu za okoliš koja je predmet oporezivanja”.
- 7 Članak 33. Zakona 13/2005 predviđa da su od navedenog poreza izuzete trgovine čija se glavna djelatnost odnosi na prodaju sljedećih proizvoda: strojeva, vozila, alata i industrijske opreme; građevinskog materijala, sanitarne opreme, vrata i prozora, koji se prodaju isključivo poslovnim subjektima; rasadnog materijala za vrtove i uzgoj; namještaja u pojedinačnim, tradicionalnim i specijaliziranim trgovinama; automobila u izložbenim prostorima koncesionara i autoservisima; motornih goriva.
- 8 Člankom 34. tog zakona pobliže se određuje način izračuna porezne osnovice, a njegovim člankom 35. utvrđuje se način izračuna tog poreza koji osobito previđa primjenu koeficijenta ovisno o tome gdje se nalazi trgovina ako porezna osnovica prelazi 2000 m². Iz toga proizlazi da je iznos dugovanog poreza jednak nuli ako je ta porezna osnovica manja od ili jednaka 2000 m².
- 9 Pravno uređenje tog poreza zatim je uređeno sličnim odredbama Decreta 1/2007 del Gobierno de Aragón, por el que se aprueba el Reglamento de desarrollo parcial de la Ley 13/2005 (Dekret 1/2007 aragonske regionalne vlade o odobrenju Uredbe o djelomičnoj provedbi Zakona 13/2005) (BOA br. 8 od 20. siječnja 2007., u daljnjem tekstu: Dekret 1/2007).

Glavni postupci i prethodna pitanja

- 10 ANGED, nacionalno udruženje velikih distributera, tijekom 2007. Tribunalu Superior de Justicia de Aragón (Visoki sud Aragona, Španjolska) podnio je tužbu za poništenje Dekreta 1/2007. Ta je tužba podnesena nastavno na tužbu koju je ANGED tom sudu 2006. podnio protiv Orden del Departamento de Economía, Hacienda y Empleo de la Diputación General de Aragón (Pravilnik Odjela za financije,

gospodarstvo i zapošljavanje aragonske regionalne vlade od 12. svibnja 2006.) (BOA br. 57 od 22. svibnja 2006.), koji ustanovljuje odredbe potrebne za primjenu poreza za zaštitu okoliša ustanovljene Zakonom 13/2005 i odobrava obrasce za prijave, obročna plaćanja i samostalno utvrđenje porezne obveze.

- 11 Taj sud odgodio je donošenje svojih odluka do rješenja spora pokrenutog tužbom skupine zastupnika španjolske vlade Tribunalu Constitucional (Ustavni sud, Španjolska) protiv Zakona o uvođenju IDMGAV-a. Nakon što je Tribunal Constitucional (Ustavni sud) odbio te tužbe, Tribunal Superior de Justicia de Aragón (Visoki sud Aragona) odbio je ANGED-ovu tužbu protiv Dekreta 1/2007 i djelomično prihvatio onu podnesenu protiv Pravilnika od 12. svibnja 2006. Potom je ANGED podnio žalbu protiv tih dviju presuda Tribunalu Supremo (Vrhovni sud, Španjolska).
- 12 ANGED je također podnio pritužbu Komisiji koja se odnosi na uvođenje IDMGAV-a i njegov navodni karakter državne potpore.
- 13 Komisija je dopisom od 28. studenoga 2014. obavijestila španjolska tijela da se, nakon nove prethodne ocjene oporezivanja IDMGAV-om, izuzeće odobreno malim trgovinama i određenim specijaliziranim trgovinama može smatrati državnom potporom nespojivom s unutarnjim tržištem i da Kraljevina Španjolska treba ukinuti ili izmijeniti taj porez.
- 14 U tim je okolnostima Tribunal Supremo (Vrhovni sud) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja, koja su istovjetna u predmetima C-236/16 i C-237/16:

„1. Treba li članke 49. i 54. UFEU-a tumačiti na način da im je protivan regionalni porez kojim se oporezuje šteta za okoliš koja nastaje upotrebom instalacija i opreme namijenjenih djelatnosti i prometu u trgovinama s velikom prodajnom površinom i velikim parkiralištem za kupce, pod uvjetom da je maloprodajna površina veća od 500 m², a koji se ubire neovisno o tome jesu li te trgovine stvarno smještene izvan ili unutar utvrđenog urbanog područja i u većini slučajeva se njime oporezuju poduzetnici iz drugih država članica, uzimajući u obzir da:

- (a) se njime u biti ne oporezuju trgovci koji su vlasnici više trgovina, bez obzira na to kolika je njihova ukupna maloprodajna površina, pod uvjetom da nijedna od tih trgovina nema maloprodajnu površinu veću od 500 m² ili, ako jedna ili više njih prelazi taj prag, porezna osnovica ne prelazi 2000 m², dok se, s druge strane, tim porezom oporezuju trgovci koji su vlasnici samo jedne trgovine čija maloprodajna površina prelazi te pragove i
- (b) se, osim toga, ne primjenjuje ni na trgovine u kojima se isključivo prodaju strojevi, vozila, alat i industrijska oprema; građevinski materijal, sanitarna oprema, vrata [i] prozori [poslovnim subjektima]; [namještaj] u pojedinačnim, tradicionalnim i specijaliziranim trgovinama; automobili [u izložbenim prostorima koncesionara i autoservisima, ali i rasadni materijal za vrtove i uzgoj kao i na benzinske crpke], bez obzira na to kolika im je maloprodajna površina?

2. Treba li članak 107. stavak 1. UFEU-a tumačiti na način da, u skladu s tom odredbom, čini zabranjenu državnu potporu neoporezivanje IDMGAV-om trgovina čija maloprodajna površina ne prelazi 500 m² ili prelazi taj prag, ali čija porezna osnovica ne prelazi 2000 m², kao i trgovina u kojima se isključivo prodaju strojevi, vozila, alat i industrijska oprema; građevinski materijal, sanitarna oprema, vrata [i] prozori [poslovnim subjektima]; [namještaj] u pojedinačnim, tradicionalnim i specijaliziranim trgovinama; automobili [u izložbenim prostorima koncesionara i autoservisima, ali i rasadni materijal za vrtove i uzgoj kao i benzinskih crpki]?”

O prethodnim pitanjima

Prvo pitanje

- 15 Svojim prvim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članke 49. i 54. UFEU-a tumačiti na način da im se protivi porez kojim se oporezuju velike trgovine poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku.
- 16 U skladu s ustaljenom sudskom praksom, cilj je slobode poslovnog nastana jamstvo korištenja nacionalnim tretmanom u državi članici primateljici državljanima druge države članice i društvima iz članka 54. UFEU-a te ona, kad je riječ o društvima, zabranjuje svaku diskriminaciju na temelju njihova sjedišta (vidjeti osobito presude od 12. prosinca 2006., *Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation*, C-374/04, EU:C:2006:773, t. 43. i od 14. prosinca 2006., *Denkavit Internationaal i Denkavit France*, C-170/05, EU:C:2006:783, t. 22.).
- 17 S tim u vezi nije zabranjena samo očita diskriminacija na temelju sjedišta društava, nego i svi oblici prikrivene diskriminacije koji primjenom drugih kriterija razlikovanja dovode do istog rezultata (presuda od 5. veljače 2014., *Hervis Sport-és Divatkereskedelmi*, C-385/12, EU:C:2014:47, t. 30. i navedena sudska praksa).
- 18 Osim toga, obvezno opterećenje koje predviđa na prvi pogled objektivan kriterij razlikovanja – ali, uzimajući u obzir njegove značajke, u većini slučajeva stavlja u nepovoljniji položaj društva koja imaju sjedišta u drugim državama članicama i koja se nalaze u situaciji koja je usporediva onoj društava koja imaju sjedište u državi članici oporezivanja – čini neizravnu diskriminaciju na temelju sjedišta društava, koja je zabranjena člancima 49. i 54. UFEU-a (vidjeti u tom smislu presudu od 5. veljače 2014., *Hervis Sport-és Divatkereskedelmi*, C-385/12, EU:C:2014:47, t. 37. do 41.).
- 19 U glavnim predmetima zakonodavstvo o kojem je riječ postavlja kriterij koji se odnosi na prodajnu površinu trgovine, a kojim se ne uspostavlja nikakva izravna diskriminacija.
- 20 Ni iz elemenata podnesenih Sudu ne proizlazi da taj kriterij u većini slučajeva stavlja u nepovoljniji položaj državljane drugih država članica ili društva koja imaju sjedišta u drugim državama članicama.
- 21 Naime, takvo utvrđenje ne proizlazi iz podataka koje je podnio ANGED u okviru svojih pisanih očitovanja, koji se, uostalom, u biti odnose na porez na velike trgovine koji je ustanovila Autonomna zajednica Katalonija.
- 22 Sud koji je uputio zahtjev nadalje pojašnjava da ne raspolaže „valjanim” informacijama za dokazivanje eventualnog postojanja prikrivene diskriminacije.
- 23 Uzimajući u obzir prethodno navedeno, na prvo pitanje valja odgovoriti tako da članke 49. i 54. UFEU-a treba tumačiti na način da im se ne protivi porez kojim se oporezuju velike trgovine poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku.

Drugo pitanje

- 24 Svojim drugim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti nastoji doznati čini li državnu potporu, u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a, porez poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, kojim se oporezuju veliki distributeri ovisno u biti o njihovoj prodajnoj površini, jer izuzima od njegova plaćanja trgovine čija prodajna površina ne prelazi 500 m², one čija prodajna površina prelazi taj prag, ali čija porezna osnovica ne prelazi 2000 m², i trgovine u kojima se prodaju strojevi, vozila, alat i

industrijska oprema, građevinski materijal, sanitarna oprema, vrata i prozori poslovnim subjektima, namještaj u pojedinačnim, tradicionalnim i specijaliziranim trgovinama, automobili te rasadni materijal za vrtove i uzgoj kao i benzinske crpke.

- 25 Kvalifikacija nacionalne mjere „državnom potporom” u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a zahtijeva prethodno ispunjenje svih sljedećih uvjeta. Kao prvo, mora biti riječ o državnoj intervenciji ili intervenciji putem državnih sredstava. Kao drugo, ta intervencija mora biti takva da može utjecati na trgovinu među državama članicama. Kao treće, ona mora pružati selektivnu prednost svojem korisniku. Kao četvrto, ona mora narušavati ili prijetiti da će narušiti tržišno natjecanje (vidjeti osobito presudu od 21. prosinca 2016., Komisija/World Duty Free Group SA i dr., C-20/15 P i C-21/15 P, EU:C:2016:981, t. 53.).
- 26 Što se tiče uvjeta koji se odnosi na selektivnost prednosti, koja je već istaknuta pred Sudom, iz ustaljene sudske prakse Suda proizlazi da ocjena tog uvjeta zahtijeva utvrđivanje stavlja li u okviru dotičnog pravnog sustava predmetna nacionalna mjera u povoljniji položaj „određene poduzetnike ili proizvodnju određene robe” u usporedbi s drugima koji se, s obzirom na cilj koji se želi postići tim sustavom, nalaze u činjenično i pravno usporedivoj situaciji i koji na taj način doživljavaju različit tretman koji bi se u biti mogao okvalificirati kao „diskriminatoran” (vidjeti osobito presudu od 21. prosinca 2016., Komisija/World Duty Free Group SA i dr., C-20/15 P i C-21/15 P, EU:C:2016:981, t. 54. i navedenu sudsku praksu).
- 27 Što se posebno tiče nacionalnih mjera koje pružaju porezne pogodnosti, treba podsjetiti da mjera takve naravi koja, iako ne uključuje prijenos državnih sredstava, korisnike stavlja u povoljniji financijski položaj od ostalih poreznih obveznika može pružiti selektivnu prednost korisnicima i stoga predstavlja državnu potporu u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a. Naprotiv, porezna pogodnost koja proizlazi iz opće mjere primjenjive bez razlike na sve gospodarske subjekte ne predstavlja takvu potporu u smislu te odredbe (presuda od 21. prosinca 2016., Komisija/World Duty Free Group i dr., C-20/15 P i C-21/15 P, EU:C:2016:981, t. 56.).
- 28 S tim u vezi, kvalifikacija porezne mjere kao „selektivne” pretpostavlja, kao prvo, utvrđivanje redovnog ili „uobičajenog” poreznog sustava koji je na snazi u predmetnoj državi članici te, kao drugo, dokazivanje da odnosna porezna mjera odstupa od tog redovnog sustava, u mjeri u kojoj se njome uvodi razlikovanje između subjekata koji se, s obzirom na cilj tog zajedničkog sustava, nalaze u činjenično i pravno usporedivim situacijama (vidjeti osobito presudu od 21. prosinca 2016., Komisija/World Duty Free Group SA i dr., C-20/15 P i C-21/15 P, EU:C:2016:981, t. 57. i navedenu sudsku praksu).
- 29 Također valja podsjetiti na to da referentni pravni okvir za ocjenu selektivnosti mjere ne treba nužno biti određen unutar granica područja predmetne države članice, nego to može biti onaj područja u okviru kojeg regionalna ili lokalna vlast izvršava nadležnost koju ima na temelju ustava ili zakona. To je tako ako to tijelo ima pravni i činjenični status na temelju kojeg je dovoljno autonomno u odnosu na središnju državu države članice, što dovodi do toga da, na temelju mjera koje donosi, temeljnu ulogu u definiciji političkog i gospodarskog okruženja u kojem poduzetnici djeluju ima to tijelo, a ne središnja država (vidjeti u tom smislu presudu od 11. rujna 2008., Union General de Trabajadores de La Rioja (UGT-Rioja) i dr., C-428/06 do C-434/06, EU:C:2008:488, t. 47. do 50. i navedenu sudsku praksu).
- 30 Državna potpora, međutim, u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a ne obuhvaća mjere koje uvode razlikovanje između poduzetnika koji se, s obzirom na cilj predmetnog pravnog sustava, nalaze u činjenično i pravno usporedivoj situaciji i koje su stoga *a priori* selektivne, kada država članica uspije dokazati da je to razlikovanje opravdano jer proizlazi iz naravi ili strukture sustava kojeg su te mjere dio (presuda od 21. prosinca 2016., Komisija/World Duty Free Group SA i dr., C-20/15 P i C-21/15 P, EU:C:2016:981, t. 58. i navedena sudska praksa).

- 31 Mjera koja čini iznimku od primjene općeg poreznog sustava doista može biti opravdana prirodom i općom strukturom poreznog sustava ako država članica o kojoj je riječ može dokazati da ta mjera izravno proizlazi iz osnovnih i vodećih načela njezina poreznog sustava. U tom pogledu treba praviti razliku između, s jedne strane, ciljeva dodijeljenih posebnom pravnom režimu i koji su mu izvanjski i, s druge strane, mehanizama prirodnih samom poreznom sustavu potrebnih za postizanje tih ciljeva (presuda od 6. rujna 2006., Portugal/Komisija, C-88/03, EU:C:2006:511, t. 81.).
- 32 Isto tako valja podsjetiti da, iako u svrhe utvrđivanja selektivnosti neke porezne mjere nije uvijek nužno da ona odstupa od poreznog sustava koji se smatra redovnim, okolnost da je ona takvog karaktera u ovom je slučaju itekako relevantna kada iz nje proizlazi razlikovanje dviju kategorija subjekata i *a priori* dolazi do različitog tretmana, odnosno da su jedni obuhvaćeni mjerom koja odstupa, a drugi su i dalje obuhvaćeni redovnim poreznim sustavom, iako se te dvije kategorije nalaze u situaciji koja je usporediva s obzirom na cilj kojem navedeni sustav teži (presuda od 21. prosinca 2016., Komisija/World Duty Free Group SA i dr., C-20/15 P i C-21/15 P, EU:C:2016:981, t. 77.).
- 33 Što se tiče zakonodavstva o kojem je riječ u glavnom postupku, najprije valja istaknuti da pred Sudom nije osporavano da područni pravni okvir treba biti onaj Autonomne zajednice Aragona.
- 34 Nadalje, iako kriterij koji se odnosi na prodajnu površinu formalno ne odstupa od danog referentnog pravnog okvira, ipak ima za posljedicu isključenje trgovina prodajne površine manje od utvrđenog praga iz područja primjene tog poreza. U tom smislu IDMGAV se ne razlikuje od regionalnog poreza kojim se oporezuju trgovine čija prodajna površina prelazi određeni prag.
- 35 Međutim, članak 107. stavak 1. UFEU-a definira državne intervencije s obzirom na njihove učinke, neovisno o primijenjenim tehnikama (presuda od 22. prosinca 2008., British Aggregates Association, C-487/06 P, EU:C:2008:757, t. 89.).
- 36 Stoga se ne može *a priori* isključiti da takav kriterij omogućuje da se u praksi „određene poduzetnike ili proizvodnju određene robe” stavi u povoljniji položaj u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a.
- 37 Slijedom toga, u tim okolnostima valja odrediti nalaze li se trgovine koje su na taj način isključene iz područja primjene tog poreza u situaciji koja je usporediva s onom trgovina na koje se primjenjuje taj porez.
- 38 U okviru tog ispitivanja valja voditi računa o tome da, ako ne postoji zakonodavstvo Unije u određenom području, određivanje poreznih osnovica i raspodjela poreznog opterećenja na različite čimbenike proizvodnje i različite gospodarske sektore obuhvaćeni su poreznom nadležnošću država članica ili državnih tijela niže razine koja imaju poreznu autonomiju (presuda od 15. studenoga 2011., Komisija i Španjolska/Government of Gibraltar i Ujedinjena Kraljevina, C-106/09 P i C-107/09 P, EU:C:2011:732, t. 97.).
- 39 Naime, kao što to Komisija podsjeća u točki 156. svoje Obavijesti o pojmu „državna potpora” iz članka 107. stavka 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (SL 2016., C 262, str. 1.), „države članice imaju slobodu odlučivanja o gospodarskoj politici koju smatraju najprikladnijom te, posebno, slobodu raspoređivanja poreznog opterećenja kako smatraju prikladnim u odnosu na različite proizvodne čimbenike[,] [...] u skladu s pravom Unije”.
- 40 Što se tiče poreza o kojem je riječ u glavnom postupku, iz navoda suda koji je uputio zahtjev proizlazi da je njegov cilj pridonijeti zaštiti okoliša i prostornog uređenja. Naime, riječ je o popravljanju i kompenzaciji posljedica na okoliš i prostor djelatnosti tih velikih trgovina, koje osobito proizlaze iz prouzročениh prometnih tokova, tako da pridonose financiranju okolišnih akcijskih planova i poboljšanju infrastrukture.

- 41 S tim u vezi, nije sporno da utjecaj trgovina na okoliš uvelike ovisi o njihovoj veličini. Naime, što je veća prodajna površina, veći je priljev javnosti, što dovodi do većih šteta za okoliš. Iz toga proizlazi da je kriterij koji se temelji na pragu prodajne površine – poput onoga koji je primijenilo nacionalno zakonodavstvo o kojem je riječ u glavnom postupku radi razlikovanja poduzetnika ovisno o tome je li njihov utjecaj na okoliš snažniji ili slabiji – usklađen s postavljenim ciljevima.
- 42 Također je očito da postojanje takvih trgovina čini poseban izazov u smislu politike prostornog uređenja, neovisno o tome gdje su smještene (vidjeti analogijom presudu od 24. ožujka 2011., Komisija/Španjolska, C-400/08, EU:C:2011:172, t. 80.).
- 43 Kad je riječ o određivanju razine tog praga i načina izračuna porezne osnovice, ona je obuhvaćena marginom prosudbe nacionalnog zakonodavca i oslanja se na složene i tehničke ocjene na koje Sud može primijeniti samo ograničen sudski nadzor.
- 44 Valja dodati da nije očito da je okolnost da zakonodavstvo o kojem je riječ u glavnom postupku ne predviđa da radi izračuna poreza treba zbrojiti površine trgovina koje imaju istog vlasnika neusklađena s ciljevima koje nacionalni zakonodavac želi postići.
- 45 U tim okolnostima kriterij porezne obveze koji se temelji na prodajnoj površini, poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, dovodi do razlikovanja kategorija trgovina koje se ne nalaze u usporedivoj situaciji s obzirom na te ciljeve.
- 46 Stoga se ne može smatrati da izuzeće od poreza koje se primjenjuje na trgovine koje se nalaze na području Autonomne zajednice Aragona i čija je prodajna površina manja od 500 m² i one čija prodajna površina prelazi taj prag, ali im porezna osnovica ne prelazi 2000 m², daje selektivnu prednost tim trgovinama i ono, dakle, ne može činiti državnu potporu u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a.
- 47 Sud koji je uputio zahtjev također dvoji o ostalim značajkama poreza o kojem je riječ u glavnom postupku. On se pita čini li potpuno izuzeće dodijeljeno trgovinama u kojima se prodaju strojevi, vozila, alat i industrijska oprema, građevinski materijal, sanitarna oprema, vrata i prozori poslovnim subjektima, namještaj u pojedinačnim, tradicionalnim i specijaliziranim trgovinama, automobili te rasadni materijal za vrtove i uzgoj kao i benzinskim crpkama prednost u korist tih trgovina.
- 48 Valja istaknuti da ta mjera odstupa od referentnog okvira uspostavljenog tim posebnim oporezivanjem.
- 49 Autonomna zajednica Aragon u svojim pisanim očitovanjima ističe da, iako djelatnosti predmetnih trgovina po samoj svojoj prirodi zahtijevaju značajne prodajne površine, one uzrokuju manje štete okolišu i prostornom uređenju od djelatnosti trgovina koje su obuhvaćene predmetnim porezom.
- 50 Takav element može opravdati razlikovanje koje provodi zakonodavstvo sporno u glavnom postupku, koje stoga ne podrazumijeva dodjelu selektivnih prednosti u korist predmetnih trgovina. Ipak je zadaća suda koji je uputio zahtjev da provjeri je li to tako.
- 51 Uzimajući u obzir prethodno navedeno, ne čini državnu potporu u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a porez poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, kojim se oporezuju veliki distributeri ovisno o biti o njihovoj prodajnoj površini, jer izuzima od njegova plaćanja trgovine čija prodajna površina ne prelazi 500 m² i one čija prodajna površina prelazi taj prag, ali čija porezna osnovica ne prelazi 2000 m². Takav porez također ne čini državnu potporu u smislu te odredbe jer izuzima trgovine u kojima se prodaju strojevi, vozila, alat i industrijska oprema, građevinski materijal, sanitarna oprema, vrata i prozori poslovnim subjektima, namještaj u pojedinačnim, tradicionalnim i specijaliziranim trgovinama, automobili te rasadni materijal za vrtove i uzgoj kao i benzinske crpke, s obzirom na to da te trgovine ne uzrokuju tako značajnu štetu okolišu i prostornom uređenju kao druge, provjera čega je na sudu koji je uputio zahtjev.

Troškovi

- 52 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (prvo vijeće) odlučuje:

1. Članke 49. i 54. UFEU-a valja tumačiti na način da im se ne protivi porez kojim se oporezuju velike trgovine poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku.
2. Ne čini državnu potporu u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a porez poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, kojim se oporezuju veliki distributeri ovisno u biti o njihovoj prodajnoj površini, jer izuzima od njegova plaćanja trgovine čija prodajna površina ne prelazi 500 m² i one čija prodajna površina prelazi taj prag, ali čija porezna osnovica ne prelazi 2000 m². Takav porez također ne čini državnu potporu u smislu te odredbe jer izuzima trgovine u kojima se prodaju strojevi, vozila, alat i industrijska oprema, građevinski materijal, sanitarna oprema, vrata i prozori poslovnim subjektima, namještaj u pojedinačnim, tradicionalnim i specijaliziranim trgovinama, automobili te rasadni materijal za vrtove i uzgoj kao i benzinske crpke, s obzirom na to da te trgovine ne uzrokuju tako značajnu štetu okolišu i prostornom uređenju kao druge, provjera čega je na sudu koji je uputio zahtjev.

Potpisi